

Πέμπτη, 5 Μαΐου 2016

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ (Με αφορμή την προσεχή απόφαση – ψήφισμα του Γερμανικού Κοινοβουλίου για τις Γενοκτονίες των λαών της Μικράς Ασίας και της Μεσοποταμίας)- ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΗΘΟΣ Η ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ ΓΚΑΟΥΚ

Πληροφορήθηκα ότι το Γερμανικό κοινοβούλιο θα εγκρίνει προσεχώς ψήφισμα αναγνώρισης των γενοκτονιών των λαών της Μικράς Ασίας και της Μεσοποταμίας, οι οποίες είχαν ως εκτελεστές τους Νεότουρκους και την πλέον συστηματοποιημένη μετεξέλιξή τους, τους κεμαλικούς.

Εύχομαι στην ιστορική αυτή απόφαση όλων των περύγων του κοινοβουλίου να επικρατήσει το πνεύμα, το ήθος, η διανοητική εντιμότητα, η παρρησία του Γερμανού προέδρου της Δημοκρατίας Τζοακίμ Γκάουκ. Αυτές τις αρετές διέκρινε κάθε άνθρωπος καλής θέλησης στις ιστορικές δηλώσεις του για αυτές τις γενοκτονίες, ένα χρόνο πριν στο Βερολίνο.

Επειδή, σύμφωνα με την ελληνική παράδοση, τους ενάρετους, τους καλούς καγαθούς οφείλουμε να τους επαινούμε , ζήτησα τότε , οι προσεχείς (2016) εκδηλώσεις – πορείες **Μνήμης και Ζωής** που πραγματοποιούνται κάθε έτος σε πόλεις τις Γερμανίας αλλά και άλλων χωρών με αφορμή την 19^η Μαΐου, να προβάλουν το εξής μήνυμα:

ΙΩΑΚΕΙΜ ΓΚΑΟΥΚ ΧΑΙΡΕ.

Εύχομαι λοιπόν στην προσεχή συνεδρίαση του Γερμανικού κοινοβουλίου για τις γενοκτονίες των λαών μας να επικρατήσει το πνεύμα του Γερμανού προέδρου.

Η ιστορία είναι ο μεγαλύτερος και ο τελικός κριτής. Η σημερινή μάλιστα περίοδος είναι περίοδος μεγάλων κρίσεων και αποφάσεων της ιστορίας που πάντοτε αφήνουν τα σημάδια τους στις ταυτότητες των λαών.

Προσωπικά, ότι είχα να πω και να κάνω για τους λαούς και τους ανθρώπους στην Μικρά Ασία και την Μεσοποταμία το έκανα. Όταν μάλιστα οι άνεμοι ήταν αντίθετοι. Οι Διάβολοι, οι Χάροντες πολλοί, και τα Σύμβολα της ελευθερίας θαμμένα. Εγώ σήκωσα τα σύμβολα της ζωής ενάντια στα σύμβολα του θανάτου.

Ακόμη όμως και εμένα με συγκινεί, τροφοδοτεί τα ανώτερα επίπεδα του ανθρωπισμού μου ξαναδιαβάζοντάς το, το κείμενο - ομιλία μου στο πανεπιστήμιο του Βερολίνου την 28^η Απριλίου 2002, το οποίο συνάντησε πολλούς επαίνους από ανθρώπους που εμπνέονται από τα ίδια με εμάς ανθρωπιστικά ιδανικά. Είναι από τα κείμενα – Λόγος - που διαρκούν πολύ στην ιστορία. Πολύ χρήσιμο και επίκαιρο με αφορμή την προσεχή απόφαση του Γερμανικού κοινοβουλίου. Εκδόθηκε στο Βερολίνο (2004) στην γερμανική γλώσσα καθώς και σε άλλες γλώσσες Γενεύη- Αθήνα (2009-2014).

Διανύουμε μία περίοδο Μνήμης όχι Αμνησίας, Δικαιοσύνης όχι Γεωπολιτικής γενοκτονιοφόρου Ανηθικότητας, Ανάστασης όχι Σταύρωσης, η οποία έχει ανάγκη από ανθρώπους, Δημόσια πρόσωπα που τα χαρακτηρίζει η φιλία προς την Αλήθεια, προς την Παρρησία, προς την Ανθρώπινη Ζωή και Αξιοπρέπεια, προς την ίδια την Ιστορία αυτής της πολύπαθης αρχαίας περιοχής.